

2
POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

69828

Patent dodatkowy
do patentu

Zgłoszono: 02.III.1971 (P 146 588)

Pierwszeństwo:

Zgłoszenie ogłoszono: 30.IX.1972

Opublikowano: 1.07.1974

Kl. 44a²,11/02

MKP A44c 11/02

Twórca wynalazku: Henryk Kretti

Uprawniony z patentu: Henryk Kretti, Warszawa (Polska)

Klamra do paska do zegarka

1

Przedmiotem wynalazku jest klamra do paska zwłaszcza do zegarka, z zabezpieczeniem przed niepożądanym jej rozpinaniem się.

Znane klamry do paska z zabezpieczeniem przed niepożądanym jej rozpinaniem się wyposażone we wsporcą poprzeczkę stanowiącą oddzielnie wykonaną część mającą od strony jednego bocznego ramienia klamry komorę, w której jest umieszczony trzpień z kołnierzem i mającą wgłębienie, w którym przesuwnie osadzona jest ryglowa część trzpienia oraz końcowa część języka. Po zewnętrznej stronie klamry na trzpieniu jest zamocowany zaczep do odciągania trzpienia, a zatem odryglowywania języka klamry. Na trzpieniu pomiędzy jego kołnierzem a bocznym ramieniem klamry jest osadzona śrubowa sprężyna ściskana. Kołnierz opierający się na dnie komory stanowi element ustalający krańcowe położenie ryglowanej części trzpienia. Po umieszczeniu trzpienia ze sprężyną w komorze, oporowa poprzeczka jest wmontowana między boczne ramiona klamry i z nimi trwale połączona a następnie na części trzpienia wystającej poza boczne ramie klamry jest osadzony i umocowany zaczep.

Znane są również klamry, w których sworzeń osadzony jest w nagwintowanym otworze bocznego bloku i jest nagwintowany do połowy swej długości. Uniemożliwiało to całkowite wykręcenie się sworznia a tym samym wypadnięcie języczka klamry.

Istotną niedogodnością klamry z trzpieniem i śrubową sprężyną jest możliwość niepożądanego odryglowania języka klamry na skutek odstawania od bocznego ra-

2

mienia zaczepu, a zatem jej rozpięcia oraz duża pracochłonność wykonania elementów, a także niemożliwość zastosowania cienkiej blachy do wykonania klamry oraz niemożliwość wymiany trzpienia i sprężyny w przypadku ich uszkodzenia.

Niedogodnością natomiast klamry z nagwintowanym sworzniem jest zbyt długi czasokres operacji zdejmowania paska, a ponadto niezbyt pewne zabezpieczenie przez możliwość uszkodzenia się gwintu, oraz brak możliwości jego wymiany.

Celem wynalazku jest usunięcie tych niedogodności przez ukształtowanie klamry tak, aby zarówno boczne ramiona jak i poprzeczki klamry stanowiły monolityczną całość wykonaną z blachy cienkiej.

Zgodnie z wytyczonym zadaniem klamra do paska według wynalazku wyposażona jest w sworzeń, którego jeden z końców zakończony rygłem, zaś drugi koniec wystający poza boczne ramie klamry zakończony jest zaczepem stykającym się z wkretem z przelotowym otworem osadzonym w otworze wsporczej poprzeczki, przy czym na sworzniu między rygłem a wkretem osadzona jest śrubowa sprężyna.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony w przykładach wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia klamrę w widoku z góry z częściowo w przekroju, fig. 2 — wsporcą poprzeczkę w przekroju wzdłuż linii A—A oznaczonej na fig. 1, fig. 3 — klamrę w przekroju poprzecznym wzdłuż linii B—B oznaczonej na fig. 1, fig. 4 — klamrę ze wsporcą poprzeczką, której otwór wzdłużny jest uformowany przez zagięcie

blachy, z której wykonana jest klamra, w przekroju poprzecznym, fig. 5 — wsporcza poprzeczkę uformowaną przez zagięcie blachy, w przekroju wzdłużnym.

Jak uwidoczniło na fig. 1 klamra jest wyposażona w dwa boczne ramiona 1 pomiędzy którymi znajdują się poprzeczka 2, na której wahlwie nasadzony jest język 3, poprzeczka 4 do przytrzymywania wolnego końca paska oraz wsporcza poprzeczka 5, w której wgłębieniu 6 wspiera się koniec języka 3. Wzdłuż wsporczej poprzeczki 5 wykonany jest otwór 7, w którym umieszczony jest sworzeń 9 zakończony z jednej strony ryglem 10, a z drugiej strony zaczepem 12 znajdującym się po zewnętrznej stronie bocznego ramienia 1 klamry, a służącym do odciągania rygla 10 z jego krańcowego położenia roboczego. Rygiel 10 jest połączony z sworzniem 9 za pomocą gwintu, lecz może on, jak uwidoczniło na fig. 2, stanowić z sworzniem 9 jedną monolityczną całość. W otworze 7 od strony jednego z bocznych ramion 1 jest osadzony wkręt 13 z przelotowym otworem 14 dla sworznia 9. Na sworzniu 9 pomiędzy ryglem 10 a wkrętem 13 jest luźno nasadzona śrubowa sprężyna 15. Zaczep 12 do odciągania rygla 10 stanowi

część oddzielnie wykonaną i osadzoną na sworzniu 9 rozłącznie, np. za pomocą gwintu lub stanowi monolityczną całość ze sworzniem 9, uformowaną przed osadzeniem sworznia w otworze 14 wkręta 13, albo uformowaną po osadzeniu go w otworze 14 wkręta 13 przez zagięcie trzpienia, jak uwidoczniło na fig. 5, albo spęczanie jak uwidoczniło na fig. 2.

Zastrzeżenie patentowe

Klamra do paska do zegarka, z zabezpieczeniem przed samoczynnym otwieraniem się, mająca sworzeń osadzony przesuwnie w otworze, wykonanym we wsporczej poprzeczce klamry, **znamienna tym**, że jeden koniec sworznia (9) jest zakończony ryglem (10), zaś drugi koniec wystający poza boczne ramię (1) klamry jest zakończony zaczepem (12) stykającym się z wkrętem (13) z przelotowym otworem (14) osadzonym w otworze (7) wsporczej poprzeczki (5), przy czym na sworzniu (9) między ryglem (10) a wkrętem (13) osadzona jest śrubowa sprężyna (15).

